

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

A kvótadöntés.

Pécs, 1898. január 4.

Ugy van a kormány a hatvanhetes kiegyezéssel, mint a hajóskapitány sülyedő hajójával. Belodobálja a tengerbe legértékesebb rakományát is, csak hogy a hajóroncsot ideig-óráig fentartsa a víz színén; a vége a dolognak mégis csak az, hogy a hajót elnyeli az örvény s vele együtt pusztul a hajónépség, ha idején menekülni elmulasztotta.

A hatvanhetes kiegyezés veszedelmes léket kapott, melyet az osztrák nemzeti-ségi szenvedélyek ütöttek rajta s így remény sincs arra, hogy azt többé betömní lehessen. Ha a felfordulást odaát csupán személyi gyűlölködés vagy muló kormányzati intézkedés idézte volna fel, akkor még lehetne beszélni róla, hogy a személyek eltávolításával vagy politikájuk változtatásával elcsendesedik a vihar s az alkotmányos gépezet újra felveszi rendes munkáját, de az egy kalap alá szorított történelmi nemzetek fölébredt faji törekvéseit nem lehet semmiféle palliatív intézkedésekkel elfojtani, azok háborognak, rombolnak mindaddig, míg kielégítésre nem találnak, a mit pedig a központosított Ausztriában megtalálniok képtelenség, a centrális osztrák parlament tehát mindörökre eljátszotta kisdéd játékait, következöleg a hatvanhetes

közjogi alap, melynek egyik sarkkövét a központi osztrák parlament képezi, továbbra is fentartható nem lesz, bármennyire iparkodjanak is magyar részről az alkotmányos garanciák kidobálásával azt felszinen tartani.

Az 1867. évi XII. törvencikk 25. §-a határozottan kiköti, hogy Magyarország az osztrák örökös tartományoknak csak alkotmányos képviselővel léphet bármilyen közös viszonyokra nézve érintkezésbe, tehát nemcsak a gazdasági kérdésekben, de a hadügy, külügy és pénzügy kérdéseiben sem lehet szó a közösség fentartásáról, ha erre nézve Ausztria alkotmányos képviselővel nem érintkezhetünk, már pedig erre semmi kilátás többé nincsen.

Provizoriumokkal ideig-óráig még fenn lehet tartani az eddigi állapotokat, de hogy a végleges megegyezés törvényesen létrejöhessen, az egyenesen ki van zárva s azért oktalan kormányos az, aki a helyett, hogy idején lebocsátaná a mentőcsónakokat s elhagyná a menthetetlen hajót, konokul dolgozik a sülyedő roncsnak lehetetlen mentésén.

A közgazdasági szövetségnek felbomlása még nem érintené a hatvanhetes közjogi alapot, mert hisz maga a közösügyes törvény sem tekinti a vám- és bankközösséget ez alap integrans részének, de meg van már támadva maga a közjogi beren-

dezkedés törvényes alapja is, mert az osztrák alkotmány csődje mellett semmiféle közös viszony tekintetében törvényes intézkedés nem történhetik.

Hogy a hatvanhetes törvényben szabályozott közös ügyek intézése már a mostani állapotban sem vihető keresztül törvényes módon, annak fényes igazolásul szolgál a kvótaügyben bekövetkezett királyi döntés.

Az 1867. évi XII. t.-cikk 21-ik §-a így szól: „Ha a két küldöttség (a kvótaküldöttségek) a javaslatra nézve nem tudna egymással megegyezni: mindenik félnek véleménye mind a két országgyűlésnek elébe terjesztetik. Ha pedig a két országgyűlés nem tudna egymással kiegyezni: akkor a kérdést, az előterjesztett adatok alapján, ő felsége fogja eldönteni.”

A királyi döntés tehát csak akkor következhetik be, ha a két országgyűlés nem tudna a kvótára nézve egymással kiegyezni. Nos, ez az eset pedig most nem forog fenn, mert eddig csak a kvótaküldöttségek tárgyaltak s tárgyalásaik eredménye az volt, hogy a javaslatra nézve nem tudtak egymással megegyezni. Most már a törvény világos rendelkezése szerint a két országgyűlésnek kellett volna a kérdést tárgyalnia s az egyességet megkísérlenie s csak ha ez is sikertelen maradt volna,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Axel esete.

(Svéd história)

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Walkstroem Axel tíz évig járta az éjszakitengert, hát meg is unhatta.

Cethalász volt; ezzel a mesterségével a tíz év leforgása alatt vagy tizezer aranykoronát tett félre.

Az emberek, már mint Malmö kikötőváros lakói azonban sokkal többől tudnának regélni, kivált ha ügyesen kikérdeznék őket.

Hát tegyük fel, hogy Axel megunta a cethalászatot, mivel okosabb okokkal nem érvelhetnének Axel abbéli ténykedésével szemben, hogy nyugalomba vonult; már pedig nyugalomnak nevezhető mostani foglalkozása, mivel hogy korcsmáros lett a golyhó!

Ötven perlekedő és szomjas kormányost kiszolgálni, kiknek majd langyos a gróg, majd nem elég erős, gyerekség ahhoz a mulatsághoz, mely a Spitzbergák alatti részen megesisik egy rohamosan gazdagodni vágyó cethalászszal.

Axel most harmincöt éves, a mi bizony nem látszik meg rajta.

Vagy igaz az, a mit a tengerészek mondanak, hogy a tenger levegője, meg a sósvíz

párolgása konzerválja a férfiakat. A nőket azonban nem, mondogatják tréfásan.

Nos tehát, ha magát Axelt kérdeznék, bizony aligha vallaná azt, hogy ő nyugalomba vonult; mert Käthi a felesége, az ankergrundi lelkész leánya, nem hozott a tengerparti korcsmába nyugodt, szeretetteljes hitvesi életet.

Ha elindult egy-egy vitorlással, vagy visszaérkezett a cetvadászatról. Axel mindig ott lebzelt a kikötőben. Egyszer szóba is hozta Käthi előtt, hogy jó volna, ha ő vezetné a korcsmát, míg ő maga ismét cetek után járna. Mondom csak egyszer hozta ezt szóba Axel, de Käthi pergő nyelvvél elvette örökre a kedvét eme tervektől.

— Tudom, tudom; aztán a halzsir, meg csont árát Christiániában a tavernákban elvenni, nem tudom micsodák után futkosni igen s engem az árvaival itt hagyni.

Käthi már három éve, hogy a leendő árváról beszél, de eddig még mindig nem gondolta magát rá, hogy Axelnak ez örömtől megszerezne.

Azonban már három hete, hogy Käthi teljesen megváltozott. A mi azelőtt sohasem történt: Käthi énekelt. Énekelt, ha a halzsáritóban tett-vett, dudolgotott, ha a rumos pincébe szaladt le, ha főzött, vagy grogot kevert, jókedvű volt, énekelt.

Axelt azonban ez hidegen hagyta, mert nem volt mai gyerek s keresztül látott a szítán.

Az a horihorgas Smiedt, annak a sóvány briggnek a kapitánya, ki léket kapott hajója miatt itt vesztegelt Malmön, míg a hajóácsok helyreállították »skatulyáját«, erősen csapta a szelet Walkstroem Käthi aszszonynak. Axel észrevette s mosolygott.

Midön Smiedt megvallotta Käthi aszszonynak iránta való lángoló szerelmét, az erényes asszony dühtől reszketve rivalt a kapitányra:

— Ne tréfáljon kapitány, igaz ugyan, hogy az uramat gyűlölöm és hogy a helybeli takarékpénztárban tizezer és ötszáz aranykoronám van, de csak nem hiszi, hogy elhagyni tudnám a férjemet, azt a gyámoltalant, meg aztán a hitvesi becsületem . . .

Este azután, hogy imáját elvégezte kamrájában és levetkezett, a tükörbe mosolygott, s annak mutogatta hófehér karját, rózsás kebelét, formás lábikráit, s midön a takarót magára huzta, alig hallhatóan sóhajtá:

— Smiedt kapitányné.

Október közepe táján, hogy néhány cetvadász jelezve volt, hát Axel ott ögyelgett a kikötőben. Kurta matrőzpipát szorongatott formás szájában, mely fölött selymes kis szőke bajusza kunkorodott. Fején rókabőr kucsma volt, testén pedig kurta, farkasprémes zeke feszített; lábai pedig combigérő csizmában szorultak.

A kikötő kavicsos, faforgácsos útján magas termetű, urasöltözetű leány szaladt, rémulten Axel felé kiáltva:

következett volna be a korona joga, hogy azt végleg eldöntse.

De hát a kvótakérdést sem a magyar országgyűlés, sem az osztrák Reichsrath nem tárgyalta, e nélkül pedig a korona döntését provokálni törvénybe ütköző dolog volt. Ezért követelte a közjogi ellenzék a képviselőház tegnapi ülésén a kvótadöntésről szóló miniszterelnöki bejelentésnek napirendre tűzését és tárgyalását, mert az mégsem tűrhető, hogy a parlament világos törvénysértést szó nélkül egyszerűen tudomásul vegyen.

Bánffy báró ugyan nagy garral hivatkozott a miniszteri felelősségre s mellett veresve jelentette ki, hogy áll elébe a felelősségre vonásnak, csak hogy ezzel legkevésbé sem tehetné a törvénytelen séget törvényessé. A bőkezű gazda bizony könnyű lélekkel áll a házicseléséből alakított törvényszék elé, megadja neki a felmentést a kenyerét féltő had, még ha apagyilkossággal volna is vádolva.

Tény, hogy a törvény ellenére provokált döntésért a kormány a felelős; tény az is, hogy ez a felelősség nálunk, hol a parlamenti többséget a kormány kreaturái alkotják, csak nevetséges sallang, hus és vér nélkül való üres teória: de Bánffy még ennek az ártatlan teoriának is kitekerde a nyakát, a mikor kijelentette, hogy „a t. Háznak joga van a kormány felelőssége mellett hozott ezen döntést bírálattal tárgyává tenni, a fölött a kormány felelőssé tétele tekintetében vitatkozni is, de ezen a felség által hozott döntés érvényét kétségbe vonni nem lehet.”

Tökéletes hasonmása ez a kijelentés annak a csak nemrég elhangzott miniszterelnöki bölcsességnek, hogy arról, vajjon a valódi többség melyik részen van, vitatkozni lehet, de kétségbe vonni nem. Hát így gondolja Bánffy báró a királyi döntést is; bírálattal tárgyává tenni, sőt érte

— Axel! segíts, tartsd fel Petersent!

Axel egy pillanatra meghökken e szokatlan jeleneten, de aztán, hogy látta a részeg Petersent, ki késsel szaladt gyámleánya után, futásnak eredt és hátulról elkapva Petersent, annak kezéből a kést kicsavarva, ártalmatlanná tette az öreget.

— Mi bajod Mólával, miért akartad leszurni? — kérde Axel lihegve az öregtől.

— Oh! semmi, csak ijesztettem, nem fogadott szót, hisz tudod, mily önfejű a vörös Móla!

— Azonnal hagyd el a kikötőt, nehogy az emberek a hatóságnak elpletykálják ezt a dolgot; ha engem kérdeznek, bizd reám, azt mondom, hogy tréfa volt. Eredj már!

Petersen morogva sietett Axel tanácsát megfogadni s midőn a révkapitányi hivatal épülete megett befordult imbolygó lépésekkel a városba, Móla, ki egy nagy rakás hajódonga mellett huzódott meg, elősietett.

— Axel! köszönöm.

Ugy látszik, hogy a szép Móla nagymérvben meg volt ijedve, mert ennél többet egyszerre nem tudott mondani; de acélszürke szeméből két izzó sugár vetődött Axel két szemébe, ki kezét nyujta a vöröshaju leánynak.

— Gyerekség! hagyd el; de mit akadsz koskodol apáddal?

— Az apám? Oh! ne mondjad ki ez édes szót, Axel! az apám! bár élne és én koldulnék neki kenyeret; ne kérdezz Axel,

a kormányt felelősségre vonni is lehet, de érvényét kétségbe vonni nem.

S ez az ember beszél a parlamentarizmus veszélyeztetéséről! Hát nem egyik alapelve a parlamentarizmusnak az, hogy a parlament a kormány felelőssége révén az uralkodói tények érvénye és törvényessége fölül is határozhat? Hisz, ha az uralkodó intézkedéseinek érvénye független lenne a parlament elhatározásától, akkor ez tiszta abszolutizmusnál nem lenne egyéb.

No de a hűséges többség előre megadta szeretett gazdájának a felmentvényt, egyszerűen tudomásul vette a bejelentést. Tudomásul vesszük mi is, még pedig kétös örömmel, mert a mellett, hogy egy esztendőre biztosítva vagyunk a kvótáemelés réme ellen, konstatalhatjuk azt is, hogy a közösgyes statuskvó már csak a sérthetetlennek hirdetett hatvanhetes törvény átlukasztásával lehetséges.

A lyukas hajó pedig gyorsan szokott elsülyedni.

Hirek.

Pécs, 1898. január 4.

Miért lett pazarlóvá.

X. ur azok közé a fiatal emberek közé tartozott, a kiket komoly és meggondolt fiatal embereknek neveznek. Datálódik pedig az ő megtérése azon időtől, midőn a papir egy forintostokat bevonták. Addig finom bőr tárcát hordott belső zsebében s abba helyezte el szépen kisimitva az egy forintostait, mikor ilyenekből némi felesleges maradt. Mert bizony nem nagyon sokszor maradt.

Mint csekély fizetésű hivatalnokocskának a szép, ezüst monogrammos tárca megvétele is érzékeny hézagot ütött költségvetésében. No de egy karácsonyi ajándékként mégis meglepte magát vele és azután spórolt a tárca kedvéért. Olyan büszke öntudat dagasztotta keblét, mikor a hónap elsején betért egy pikolóra a kávéházba s a fizetésekor hanyag eleganciával vett ki egy bankót a tárca selymes

nagyon köszönöm, hogy megmentettél. Petersen bizonyára leszurt volna.

— Hát hová mégy Móla, nem erre van a házatok?

— Elmegyek szolgálni s ha helyet nem kapok, elmegyek gyalog Christiániába, szegény rokonom van ott, etető az állatkertben.

— Az ördögbe is! nem mégysz, hanem várj meg itt a kikötőben; szerzek helyet. Elmennél-e gyerekek mellé, a takarékpénztári könyvelőhöz, Roosékhoz?

— Ezer örömmel!

Axelnek sikerült Mólát Roosékhoz beszerezni.

A máskor egykedvű Axel most nagyon nyomott kedélyhangulatba esett.

Régi norvég-dalokat kérődzött, amelyekben aranyhaju vízitücsüdekről, édesarcu villikről szól a mélabús hajósnóta.

Eszébe jutott, hogy iskolásfiu korában hogy pajkoskodtak Mólával:

— Gyere Móla halászni, pecázni;

Vörös Móla cicázni, halászni.

Igy énekeltek, ha találkoztak vele. S most testének minden csepp vérével, lelkének, megmérgezett lelkének sorvtag szomjával kívánta Mólát, a vörös Mólát.

Oh! minő bódító illat szállott Axel felé, midőn megköszönte a leány a férfiu közbelépését! mily tüzes láva ömlött akkor ereiben szívéhez?! S most a láz gyötri Axelt, igazi, tüzes láz.

— Meghültem Käthi, beteg vagyok, engedj lefeküdnöm.

kebeléből. Hát még mikor kedvezően záródott le a havi mérleg. Micsoda boldogság volt az, ha valahol zenét hallgatva odamondotta a tányérozó cigánynak kedvenc nótája címét és gavallérosan nyult tárcájába, hogy a gondosan berakott egy forintostok közül a tárcára dobjon egyet vagy kettőt.

Mikor a koronás világ egészen haszontalan papir darabokká degradálta az egy forintostokat, melancholia vett rajta erőt. Nehány napig busan lecsüggesztett fővel járt, de úgy látszik idő multával jó gondolata tamadhatott, mert egészen felvillanyozottnak látszott és tényleg volt is oka reá. A szép, ezüst monogrammos, selyem belésű tárcát gondosan fiókjába zárta s bizonyos idő mulva a legnagyobb gyönyörrel tette rejtékébe az első ropogós öt forintost. Az első második, harmadik követte s az utóbbi időben már meglehetősen felszaporodott számuk, mert az elsőnek összesporolásáig megszokta a visszavonultságot, de meg egy ötös nem egy forint, nehéz azt megkeresni s ha már megvan, nem könnyen ad tul rajta egy szerényebb viszonyok között élő ember. Így köszönhette közvetve Wekerlének X ur, hogy a megfontolt fiatal emberek között emlegették egészen a legujabb időig.

Azonban a mult év utolsó napja végzetes lett reá nézve. A mint összegyűjtött lapjaiban böngészett a birtokában levő legutolsó szám megrendítő hirt foglalt magában. Nem maradnak forgalomban tovább az öt forintostok, az új évben már nem fogadják el többet. Szinte elzsibbadt agya a rémes hír olvasásakor. Ezért gyűjtötte, simitgatta ő véres verejtékkel szerzett ötöseit, hogy így megsemmisüljön annyi idő gyümölcse? Hiszen már minden üzlet zárva, holnap új esztendő s neki ott hevernek tárcájában a szép bankók, melyeket már holnap senki sem fogad el! Ezt nem lehet így hagyni. Hamar felöltözött, elsietett a legközelebbi kávéházba a hol cigány játszott, pezsgőt az asztalra, a cigányt háta mögé s szórta az ötösöket a szép monogrammos tárcából, míg csak bennük tartott.

Másnap amint fizetését megkapta egy ötös is volt a bankók között. Gyanusan forgatta, de látva, hogy társai két-három darabot is szó nélkül zsebetettek, elfogadta ő is, de első dolga volt tudni rajta. A legnagyobb meglepetésére a legszivesebben fogadták el tőle. Előszedte az ujságot s olvassa, hogy bizony az ötösök még ezután is forognak egy

Halvány orcával, fosztorizáló szemekkel feküdt nyoszolyájában Axel, lángban feküdt, tüzet lihegett. Ijesztően sok idő mult el, midőn éjjel felé kissé magához tért; ágya mellett nagy pohár citromvíz állott, egy hajtással felhörpintette.

— Käthi!

Senkisémozdul. Erősebben, sürűbben kiáltja feleségét, — semmi hang, csendes minden.

Axellel forog a világ; aztán összeszedve teljes erejét, felkel ágyából és az éjjeli mécsen gyertyát gyújt.

Tétova léptekkel nyitja ki a felesége kamrájához szolgáló ajtót, dermedten áll meg, minden butor össze-vissza hanyva, — a felesége nagy utazóbőröndje sehoh!

— Hát mégis?! Szegény balga asszony!

— Ez volt minden, mit Axel mondott. Az asztalon feküdt az obligát levelke, de Axel nem volt kíváncsi annak tartalmára, — hisz tudta, hogy mit tartalmaz.

Aztán kifordult lakásából és vánszorogva indult fel a falépcsőkön, — a cselédek szobájához. Ott felköltötte az öreg Tekla-nénét, ki már Axel szüleinél is szolgált, — és közölte vele, hogy Käthi asszony megszökött az amerikai hajós kapitánynyal.

— Hála Ist... akarom mondani Isten segélj, ilyen csapás! Haj! édes jó ifiuram, ne essék kétségbe, jó az Isten szó. Én igen

— Most nem arról van szó. Én igen beteg vagyok, aztán az ivól... sincsen senkim, — hát hajnalban azom... elmégysz

évig, még csak bevonni készülnek őket; a mult-kori hír egy kövér — kacsa.

Még csak most állott meg igazán a gondolkozási-képessége; felnyitotta fiókját, megtapogatta az üres tárcát és nézte sokaig — busan, lájdalmasan. Majd gondolt egyet s kikeresve az előbbi végzetes lappéldányt, kioldozta belőle a cikket s betette néhai ötősei helyébe.

S most elmondja mindenkinek, hogy ime ismét a könnyelmű emberek sorába került a meggondolt fiatal emberek sorából s egy szelletes mondatba öntötte a tapasztaltakat:

— Mi a különbség Wekerle és e kioldozott ujságdarab között?

— Az, hogy Wekerle tett engem meggondolt komoly fiatal emberré s ez az ollózmány változtatott ismét pazarlóvá?

Tsi.

Napirend 1898. január 5-én.

Naptár: szerda jan. 5. — Róm. kath.: Teleszfor. — Prot.: Simeon. — Görög-kel. (dec. 24) Eugén. — Zsidó: Tebeth 11. — Nap kél 7 óra 33 perckor; nyugszik 4 óra 6 perckor. — Hold kél délután 1 óra 42 perckor; nyugszik reggel 5 óra 42 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 2 Celsius fok hideg; légnyomás 754. — Kilátás: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint száraz idő és hősüljedés várható.

Filharmoniai hangverseny a Tornacsarnokban este 8 órakor.

Családi estély a Tornaegyesület által rendezve a Vigadóban este 8 órakor.

Ülések a vármegyházán: délelőtt 9 órakor a megyei igazgató választmány, féltíz órakor a megyei nyugdíjválasztmány és 10 órakor az állandó választmány ülése.

Színház: »Utolsó szerelem«, vigjáték.

— (Filharmoniai hangverseny.)

A holnapi (szerdai) filharmoniai hangverseny iránt impozáns érdeklődés mutatkozik. Különösen *Back Adolf*, hegedűművész földink és *Girardi Rezső*, a kiváló baritonista fellépését várják fokozott érdeklődéssel. A jegyeket már nagyrészt elkapkodták s így szép és elegáns közönség fogja megtölteni holnap estére a tornacsarnokot, melyben a filharmonikusok egyesülete bizonyára nagy sikerrel fogja gyarapítani eddigi sikereinek számát.

Roos-ékhoz, s megkéred Roos urat, hogy küldje Mólát, hisz tudod, a vörös Mólát, Petersen gyámleányát, — hogy küldje hozzám Mólát; s ha Roos ur hivatalába megyen, tekintsen be hozzám néhány percre. Kéretem, úgy mondd. Értettél?

— Igen, igen. Ó, én Istenem!

És az öreg Tekla néni sűrűn vetette magára a keresztet.

*

Ah! bárcsak örök időkre beteg lennék, bárcsak mindig mellettem lennél Mőla, te mindenem!

— Axel, kérem ne izgassa magát, legyen nyugodt, hisz látja, hogy rendben van üzlete, meg fel is épülne hamarosan, ha nem izgatná magát.

— Mőla! kérlek hallgass meg! Tudd meg, hogy nem bánám, ha most azonnal magához venne az ég ura; hisz oly boldog vagyok, hogy látom boldogító, édes arcodat, érzem édes, illatos lehelletedet, érzem forró kezéd villamos melegét; többet úgy sem reménylhetek, hát kérni is fogom Istent, hogy szólítson el az élők közül, legalább haljak meg boldogan...

— Axel! mindenre a mi szent ön előtt, kérielé lángoló arccal a leány, ne káromolja Istent, hisz ha az orvos nem tiltotta volna meg...

— Akkor?! kérdé Axel mohón.

— Hagyjon el, — ne, ne, ne kényszerítsen beszédre... Istenem... és a leány hullámzó kebelével könyvtől csillogó szemekkel,

— (Tisztviselők a főispánnál.)

A vármegyei tisztviselői karnak ezer forintón aluli javadalmazással bíró tagjai ma délelőtt küldöttségileg tisztelegtek dr. báró *Fejérváry Imre* főispánnál, hogy kikérjék pártfogását ama mozgalom iránt, melyet a drágasági pótlék elnyerése végett indítottak. A főispán szívesen fogadta a küldöttséget, melynek kérelmét *Weidinger Jenő*, megyei másodaljegyző tolmácsolta s meg is ígerte a tisztviselők kérelme iránti jóakaratot. Különben a folyó hó 10-diki megyei közgyűlés póttárgysorozatába felvették a tisztviselők drágasági pótlék iránti kérelmét s az ott tárgyalatni is fog. Egyelőre azonban aligha intézik el kedvezően, mert — tudvalevőleg — ebben a szűk világban nincs pénze a vármegyének sem.

— (Eljegyzések.) Ifju *Szivér István*, Baranyavármegye harmad aljegyzője, tartalékos honvéd huszár hadnagy, jegyet váltott *Kaufmann Luizával*, Kaufmann Nándor, kir. ítélőtáblai bíró leányával. — *Sándor Péter*, fővárosi tanár, eljegyezte *Klupp Pál*, duna-földvári földbirtokos leányát, Etelkát.

— (Katonai hír.) *Fekete Károly*, honvédhadnagy Kaposvárról Pécsre helyeztetett át.

— (A szegzárdi tűzoltóegylet jubileuma.) A szegzárdi tűzoltó-egylet folyó évi augusztus hó 20-án fogja fennállásának 25 éves jubileumát megülni. Egy negyed századdal ezelőtt alakult meg a humánus célokat szolgáló egyesület, melynek akkor 60 működő tagja volt, a kik közül most már csak három tartozik a tűzoltók kötelékébe. Ezek névszerint: *Boda Vilmos* országgyűlési képviselő, id. *Zsigmond Ferenc* községi bíró és *Grósz János* bérkocsi tulajdonos. Az egyesületnek e három működő tagja a negyedszázados jubileum emlékére aranyéremmel lesz kitüntetve.

— (Nimródok alkonya.) Ujév napja meghozta a Nimródok alkonyát is. A vadászati törvény értelmében január elsején már nem volt szabad lőni a foglyokat s most már e hó-

forró, puha karjaival karolta át a lázbetegét és annak halvány ajkára nyomta a világ legforróbb, legtüzesebb csókját, mitől a beteg ereiben vadul, szenvedélyesen keringett az életadó vér, Mőla csókját, Mőla lelkét szivta Axel és azt hitte, hogy belehal boldogságába.

Egymás ajkán ült a szerelem Istene, ki szorgalmasan töltögette a mézet ajkukba... és csend volt a szobában, csak a kikötőből hangzott a jégvirágos ablakokon keresztül, a hajóácsok parancsszava:

— Hó! rukk!

— Hó! rukk!

*

— És kiadta a pénzt?! kérdé ijedten Axel a könyvelőt.

— Nem tehettem, hisz az ön nevére van elkönyvelve és nem a neje nevére.

— Nagyszerű! akkor tehát nincs akadály ha arra kérném, hogy azt a tízezer és ötszáz koronát Petersen Mőla nevére könyvelje?

— Kivánságára!

— Nos, hogy én is ujsággal lepjem meg Roos ur, tudja meg, hogy a »Mihigan« nem is ért Valparaisóba, hanem elveszett valamely vihar alkalmával, szőrüstül-bőrüstül.

— Egészségére kívánom Walkstroem ur, gratulálok!

— Köszönöm: tehát számíthatok az esküvőmnél arra, hogy Mőla egyik tanuja lesz?

— Kedves Axelem, büszke vagyok reá.

Ylorák Kenamot.

napban csak még a nyulak kerülhetnek a vadászok puskacsöve elé. Természetesen, a vadászok alatt a hivatásos Nimródok értendők, mert a kocapuskások úgy se szoktak lőni semmit a vadászati szezonban sem, az orvvadászoknak pedig mindegy a tilalom — ők lelővik, a mi a fegyverük elé kerül.

— (A levélporto fölemelése.)

Megirtuk régebben, hogy a magyar kormány nemzetközi kötelezettségének eleget teendő, a levélportót a külföldi forgalomban tíz krajcár-ról huszonöt fillerre fölemeli, a levelező-lap árát pedig az egységes korona-számítás miatt két krajcár helyett öt fillérben szabja meg. A levélporto fölemelése, mint értesülünk, a költségvetéssel egyidejűleg lép életbe.

— (Elhagyta a családját.)

Maka Gábor, muzsikus cigányt Sárbogárdon öt egészséges gyerekkel ajándékozta meg a felesége rövid nyolcévi házasságuk alatt. Az apának sehogysem tetszett ez a bő istenáldás, mert rosszul ment a kereset amúgy is s nemhogy az öt gyereknek, de még a feleségének sem tudott eleget keresni. Ennélfogva sokat töprengett, gondolkodott, hogy mikép segítsen magán, de hát nem tudott módot találni. Otthon pedig nőtt az öt gyerek; mindegyiknek kenyér és ruha kellett, a mellett az asszony betegeskedett is. A szegény *Maka Gábor* végre is nem tudott mást tenni — egy szomorú napon elhagyta a családját. Mikor hiába várták haza egy napig, két napig, a felesége bejelentette eltűnését a szolgabíróságnál, a hol aztán elrendelték a körözését. A családját elhagyott ember negyvenéves, csikvári születésű s különös ismertető jele, hogy a bal szeme felett egy lencsealaku kinövés van. Ha megtalálják, vissza fogják toloncolni Sárbogárdra, hogy gondot viseljen nyomorgó feleségére s öt éhező gyermekére.

— (Gondnokság alá helyezés.)

A pécsi királyi törvényszék *Hirsch Hermin*, 22 éves, izraelita vallású, volt pécsi lakosnőt elmebaj miatt gondnokság alá helyezte.

— (A vasvilla.)

Különösen a föld népének előszeretettel kezelt boszuálló eszköze a vasvilla, melylyel nem egyszer oltottak már ki egy-egy emberéletet. Legujabban a *vasvilla Tormány János*, szarvaspusztai béres kezében szerepelt s ő sebesítette meg vele súlyosan egy embertársát. *Tormány János* egy bognártanonccal, *Lics Ferenc*cel, valami miatt összeveszvéen, arra olyan nagyon megdühösödött, hogy előkapta a kezeügyébe eső vasvillát s azzal fejbe szurta a gyereket. A fiu vérző fejjel rogyott össze s most ápolás alatt van. A vasvillás béres ellen megindították a vizsgálatot.

— (Rászedett piktor.)

A pénzhamisítók rendszeren azzal szokták a könnyen meggazdagodni szeretőket a lépre csalni, hogy háromszoros hamis pénzt ígérnek és adnak a jó pénzért. A csalásnak ehhez a régi módjához folyamodott *Bakó Antal* öcsényi lakos is, a ki a napokban beállított *Kiss József* tolnai szobafestőhöz és rábeszélte, hogy adjon neki 400 frtot, melyért ő háromszor annyi, azaz 1200 hamis frtot fog adni. *Kiss* eleinte nem akart belemenni az üzletbe, de annyira beszélt *Bakó* neki, hogy mitől sem kell tartania, mert az ő pénzüik és a jó pénz között semmi különbség sincsen, hogy végre megegyeztek.

A megbeszélte időben azután elmentek Regölybe Szabó Péterhez, a kitől a pénzt át kellett volna venni, Szabónál azonban még nem volt meg az 1200 frt hamis pénz, s így elhatározták, hogy egy más alkalommal fognak összejönni a pénz kicserélése végett. Az összejövetel meg is történt most a napokban Regölyben, de a csendőrség ennek neszét véve, mind a három embert letartóztatta és a gyönki kir. járásbiróságnak adta át, a hol Kiss József festő szégyenkezve beszélte el azt, hogyan akarták őt megcsalni.

— **(Ujévi tisztelgések megváltása.)** E címen lapunk legutóbbi számában közölt kimutatáshoz pótlólag közöljük ma a következő adományokat: Ott Márton és fia 3 frt, Ullmann Károly 2 frt, Oblath A. 2 frt, Engel József fia 10 frt, Justus Izidor 2 frt és Alt és Böhm 2 frt.

— **(Tüzek.)** Zsirnyi István, felsőireghi lakosnak préháza a napokban ismeretlen okból kigyuladt és le is égett. A kár 152 frtot tesz ki, a mi azonban megtérül, mert a leégett épület biztosítva volt. Kelemen József, pincehelyi lakosnak az udvarán egy istálló gyuladt ki a napokban. Mivel a tüzet nem bírták lokalizálni, az átterjedt a szomszédos épületekre s a mellettük álló szárazmalomra és azokat is elpusztította. Szerencsére a leégett épületek biztosítva voltak. Bissén Szalai István háza szintén tűz martaléka lett a minapában. Itt sem bírták a tűz tovaterjedését megakadályozni és Kis Gyenis István háza szintén leégett. Végül Rausch Mihály, terehegyi lakosnak a házat szintén tűz pusztította el a napokban. Mindeme tüzek keletkezésének okát nem bírta kipuhatólni a vizsgálat.

— **(Hűtlen sáfár.)** Neubauer Samuel, kácsfalui lakosnak cselédje volt a ráckozári születésű Bucher Kristóf. A legény jól viselte magát, ezért a gazda igen megbízott benne. Ezt a bizalmat aztán azzal hálálta meg Bucher Kristóf, hogy egy szép napon összepakkolta a gazdájának egy csomó ruháját s két forintot kilopván a zsebéből, megugrott. Előbb azonban Paleszter Nándor, gyűdi lakost, a ki éppen vendége volt a gazdájának, szintén meglopta, elemelvén annak kocsijáról 8 forint áru viaszgyertyát. A hűtlen sáfár azonban nem sokáig élvezhette a lopott zsákmány hasznát, mert elfogták s átadták a bíróságnak.

— **(Családi estély.)** A pécsi Tornaegyesület holnap (szerdán) este rendezi családi estélyét a Vigadóban. Ez lesz a farsangban a legelső mulatság, azonban — mint értesülünk — az egyesület e családi estélyén kívül még a farsangban nagy táncmulatságot is fog rendezni. A holnapi családi estély különben igen érdes műsorral bir és szép sikert vár számára a buzgó rendezőség.

— **(Polgári táncvigalom.)** Hercenberger József, táncitanító, február hó 17-én (csütörtökön) a »Vigadó« disztermében zártkörű polgári táncvigalmat rendez, melyen Farkas Sándor teljes zenekara fogja a zenét szolgáltatni. Belépti-jegyek 1 frtjával előre váltathatók özv. Tausz Vilmosné dohánytözsdejében Póth Gábor és ifju Rézbányai János kereskedésében; este a pénztárnál 1 frt 20 kr. Kezdeté este fél 9 órakor. A vigalom rendezője a legjobb csárdás-táncos pár kitüntetésére ju-

talom-díjat tűz ki. A csárdás-versenyt a szünóra után fogják lejteni. Ezenkívül 11 órakor a teremben diadaliv lesz felállítva, mely alatt minden pár keresztültáncol és a melyik pár azon pillanatban ér a diadalivhez, mikor a szerencse-csengetyü megszólal, szintén díjat kap és pedig a férfiak két-két üveg pezsgőt, a hölgyek pedig emléktárgyakat. A díjakat a jelenlevő közönség köréből alakítandó jury lesz hivatva odaitélni. Hercenberger bácsi e táncvigalommal a polgárságnak többször kifejezett kívánságára a régi, ma is jó emléken levő, kedélyes, festelen »polgári bál«-okat följutítani igyekszik s hiszszük, hogy e szándéka kivitelében a polgárság szives pártfogásával támogatni is fogja.

— **(Elvesztett pénz.)** Siránkozva állított be a rendőrségre egy szegény, öreg asszony, Csonka Anna; 15 frtot vitt a postára feladni, de fázó, reszkető ujjai közül kihullott a pénz a mint a Nepomuk-utcán haladt. — Minden reményét abba helyezi most, hogy talán valami jóra való, becsületes ember találja meg az elvesztett pénzt, aki nem akar az ő kárán jutni olyan pénzhez, melyhez jogos igénye nincsen.

— **(Hat asszony letartóztatása.)** A gyönki csendőrség jó fogásf tett Högyészen, a hol letartóztatta Fülöp Mihálynét, özv. Fajnál Ferencnét, özv. Pencs Jánosnét, Kovács Józsefnét, Fülöp Józsefnét és Nagy Györgynét, kis-vejkéi lakosokat, a kik a környéken igen sok ruhaneműt loptak össze. A csendőrség éppen akkor csipte el a tolvaj asszonybandát, mikor Högyészen egy kereskedésben lopni akartak. A tolvaj »némberek« most a gyönki járásbiróság fogházában várják méltó büntetésüket.

— **(Négy bicska és egy konyhakés.)** Ezen alkalmatosságok a bűnügyi eseteket vizsgáló rendőrkapitány asztalán vannak. Ezen szerszámok részint dolgoztak, részint dolgozni akartak embervérben és mint korpus deliktik maradtak itten. Legérdekesebb a nagy hegyes konyhakés biografiája. Ez egy kis asszonyé volt, azonban a férj kezébe került egyszer és az asszony szívébe akarta mártani. Tiszta maradt és itt van. Azóta hol vannak ezek a viszálykodó emberek? Egy kis bicska melynek fehér nyele van, gyerek kezében forgott és a pajtását szurta meg vele. Hát ime, csak semmiségek ezek, apró-cseprő csatái az életnek, de ez a négy bicska és ez a nagy konyhakés mégis olyan sokat jelent: az emberi bestialitás mindig virágzik, hullanak, egyre hullanak a vér virágai.

— **(A mi magától jön.)** Magyarország szorongatott helyzetű miniszterelnökének, Bánffy bárónak, eme szállóigévé vált mondása nagy veszedelembé keverte Zsuzsits István, mohácsi sertéskereskedőt. A »Cigánybáró« Zsupánjának eme jámbor utóda, mikor a napokban a sertései közé keveredett egy idegen, eltévedt sertés, nem szólt róla senkinek, hanem leölette, azt tartván, hogy ami magától jön, az azé, a hová jött. De tette kitudódván, nemcsak megfizették vele a leölt sertést, hanem a bíróságnak is feljelentették jogtalan elsajátítás miatt.

— **(Megcsipett lóköttő.)** Mali Gyuro kocsis volt Kristian Györgynél, ki a szigeti országuton lakik s négy darab lovat bizott Mali gondjaira, nem tudva azt, hogy az

már börtönben is ült lóköttés miatt. Mikor a mult éjjel kinézett az udvarra, hogy rendben van-e minden, ijedten vette észre, hogy lovai közül kettő hiányzik és a kocsis sincs az istállóban. Azon hiszemben, hogy talán nyomra akad, neki indult az éjszakának és a régi megyeri malom felől erős kutyacsaholást hallva, lehuzódott az ut melletti árokba, mert gondolta, hogy esetleg visszafordul a lóköttő. Csakugyan látta nemsokára, hogy az uton jó felé két ember az ő két lován; nem volt rest, felugrott, megragadta az egyik ló kantárját, mire az azon ülő ember leugrott és elfutott, míg a másik lóháton iparkodott menekülni. Erre Kristián felkapott a lóra s utána vágta a másik menekülőnek, mire az megijedve, hogy talán többen is üldözik, szintén leugrott a lóról, mely ekként gazdája kezébe került ismét. A másik tettes még eddig ismeretlen, de valószínű, hogy mielőbb kézre kerül Málival együtt, mert a csendőrség is keresi már őket a járásban.

— **(Félig megfagyott.)** A siklői vám közelében az országuti árok szélén egy eszméletlen állapotban levő embert találtak. A rendőrség beszállította a kórházba, a hol csak nagynehezen tudták eszméltre hozni, mert az éj hidegében félig megfagyott állapotba került. Az embert Sztara Vencelnek hívják, tót vándorló munkás, de hogy miként került az árok szélére, nem tudja. Egyelőre a kórházban ápolják.

— **(Pincérmulatság.)** Elég nehéz állapotuk van a mulatság dolgában a pincéreknek, a kik nap-, illetve éjhosszat nézik, hogy más hogyan mulat, ők maguk azonban csak ritkán engedhetnek meg egy-egy görbe napot maguknak. Ugy látszik azonban, hogy a mikor mulatnak, alaposan hozzálátnak, legalább erről tanuskodik az, hogy tegnap hajnalban egy pár berugott pincér meglátva egy friss süteménnyel haladó pékinast, rátámadt s ütlegetni kezdte. Két gázgyári munkás szót emelt a fiu érdekében, de erre az egyik pincér kivette zsebéből kapukulcsát s a hozzá közelebb állónak fején kopogtatni kezdett vele. Erre azt is elhagyta a türelem s kezében levő szerszámjával úgy visszavágott ellenfele fejére, hogy bizonyára jó sokáig fogja a mulatság látható emlékét viselni.

— **(Disznóölés a nyílt utcán.)** Két hizott disznót szállított leülésre May hentes egy szekéren. Csak úgy dagadt a két állat a nagy kövérségtől. De az egyiknek kezdett megártani a kocsikázás s a Ferenciek-utcáján ugyancsak megijesztette a gazdát, a mennyiben úgy látszott, hogy mindjárt meg fog fulladni. Erre a gazda hirtelen előrántotta a kést s ott a szekéren vette vérét, mielőtt megfulási szándékát végrehajthatta volna.

— **(Részeges asszony.)** Ismerős alakja a lebujoznak özv. Blumné, a hol holt részeggé szokta magát inni, és a kórháznak, hova önkivületi állapotban szokták beszállítani. Tegnap éjjel is egészen elázva indult ki az éjszakába, azonban a káptalan-utcában egy kanonok kapujában elfogta a bágyság s úgy szedték fel reggel, hogy ismét beszállítsák a kórházba.

— **(Hideg fürdő.)** Az ujonnan kitisztított Balokányi tavat nemcsak a jeget vágó emberek látogatják szorgalmasan, de korcsos-

lyázní is jár oda az ifjabb és könnyelműbb gyereksereg. Vasárnap délután is sokan korcsolyáztak rajta, de egyik olyan helyre tévedt, hol vékony volt a jég, leszakadt alatta s alig tudott ismét kimászni a vízből. Társai nevetve nézték mint iparkodik a jég hátára feljutni, de nem is igen érdemelt volna segítyt, mert még azután is tovább korcsolyázott, mintha semmi sem történt volna. Jó volna talán hatóságilag betiltani és ellenőrizni az ilyen veszedelmes korcsolyázó helyeket!

— **(Kivilágítás.)** Különös passziója támadt tegnap este Ács Ferencnek, ki szesz-től kábult fővel tért haza Mandula-utca 1. sz. alatti lakására. Összerombolta az udvaron levő disznóolat, majd petroleumot öntött reá s meggyújtva gyönyörködött a fellobogó lángokban. A többi lakók és a szomszédság azonban nem úgy fogta fel a dolgot, hanem megijedve, hogy még nagyobb tüzeset támadhat, hamarosan az oltáshoz látott, a mi Ács Ferenc legnagyobb szomorúságára rövid idő alatt sikerült is nekik.

— **(Rabló kóborcigányok.)** Haasz Fülöp bonyhádi kereskedőt a hidasdi országon kóborcigányok megtámadták és pénzétől, valamint zsebórájától is megfosztották. A bonyhádi csendőrség hirt vevén az esetről, a rablókat csakhamar kinyomozta Sárközi János és Sárközi György kóborcigányok személyében, a kik most a börtönben várják méltó büntetésüket.

— **(Hálátlan vendég.)** Kardos Verona, ozorai lakosnőhöz, a napokban egy kis

alamizsnáért beállított Horváth György, vas megyei kisharaszti illetőségű köszörüs. Az aszszony a munka nélkül levő embert annyira megsajnálta, hogy jól megvendégelte s még meg is engedte neki, hogy a vendégszobában kipihenje magát. De mikor a köszörüs elment, akkor vette észre, hogy a szekrényből 10 forintját is magával vitte. Szerencsére a hálátlan embert hamar elfogták s a lopott pénzt megtalálták nála. Most a börtön vendége lesz jó ideig.

— **(Leütötte az utcán.)** Babos János harci lakos a napokban nyugodtan balagott feleségével hazafelé s e közben egyszerre csak valaki hátulról hirtelen egy hatalmas ütést mért fejére, mitől elszédülve, összerogyott. A támadóban, ki rögtön elmenekült Babos Jánosné Virág István harci embert ismerte fel. Ellene a szegzárdi kir. járásbiróságnál megtették a feljelentést.

„Eljen soká!“ ezt mondja a mottója egy képnek, mely utcai falragaszokon, kereskedőink kirakataiban, családi naptárakban és hirlapi hirdetésekben látható s eredetiségével általános feltűnést kelt. Az ismert Kathreiner cég ajánlja az ő maláta-kávéját ezzel a képpel, melynek gyönyörű kivitele egyszersmind bizonyosság arra is, mily nagy lendületet vettek e részben a reklámok s nevezetesen az évek hosszú sora óta megjelenő Kathreiner-féle hirdetések mily nagy mérvben emeli becsüket. Az itt látható kép is elsőrendű művész ecsetjéből való. A rajta levő kis baba bizonyára megfigyelte, midőn a papája egy családi estélyen poharat emelt, hogy egy vendéget vagy családtagot elköszöntsön. »Eljen soká!« A tiszta

öröm és őszinte ragaszkodásnak eme szép megnyilatkozása hatott az ő fogékony kedélyébe s emlékébe vésődött. S a gyermekek sajtászerű utánzási hajlamánál fogva, mely mindig megtalálja csapongó érzelmeik tolmácsolására a találó kifejezést, ő is köszönti a nénikéjétől hozott reggeli kávé. Ez pedig nem egyéb, mint a kedves Kathreiner, mely neki oly jól esik, oly kitűnően izlik, mely az ő csontocskáit, gömbölyü karjait erősíti, orcáscskáit üdévé varázsolja. És amint a telt csészét szájához viszi, meglepedésének és a kitörő örömeinek a papájától hallott »Eljenben ad kifejezést, melyet nénikéje felé kiált. A kis babának tetszésnyilvánítását és idősebb nővér fesztelen s mindamelllett oly kedves kacagását, melyre a kicsike üde kilátása fakasztotta, a művész igen szerencsésen juttatta kifejezésre. A néni is régóta élvezi az egész családdal egyetemben a Kathreiner-féle Kneipp malátakávé, mely oly kitűnően egyesíti magában a malátának egészségi szempontból megbecsülhetetlen sajtásait a megszokott kellemes és kedvelt kávéval. Minél tovább szemléli az ember a gyönyörű gyermekcsoportot, annál kedvesebb és kellemesebb benyomást tesz. Az általánosan kedvelt Kathreiner-féle maláta-kávénak jobb ajánló levelet igazán nem lehetett volna találni, az itt látható valódi művészi kiviteiü képnek.

Ezüst és chinaezüst étszerek, gyűrűk, órák, monogramok megvásárlását, mindennemű vésnöki munkát, bélyegzők, pecsétnyomók és kautsuk-bélyegzők kiállítását meglepő szépen és jutányosan megszámitva végzi Schönwald Imre vésnök és ékszerész Pécsen, Király-utca Hattyu-épület.

én mégis csak azt mondom nektek, hogy ezen ne csodálkozzunk, hanem inkább azon legyünk, hogy méltóképpen üljük meg most a fiatal pár lakodalmát.

Mindenki feszült kíváncsisággal óhajtotta látni a szép menyasszonyt, aki ennek a kettős regénynek a hősnője lett.

Bronson Stanci és a kis Molly gyorsan a dolgozó szobába siettek.

— Én kedves, jó Madgém! — kiáltotta Stanci sirva és nevetve, mikor a rég nem látott barátnője karjaiba omlott. Ki hitte volna, hogy azon idő alatt te férjnél voltál, még pedig Duncan volt a férjed, az az ember, akit már eleve neked szántam?

Duncan nem akart megválni Madgejától még egy pillanatra sem, de a jószívű Stanci nem engedett.

— Előbb most az én szobámba jön, hogy átöltözködjék.

Most meg a kis Molly csapta össze örömmel a kacsóit.

— Duncan, ő az a szép leány, aki akkor este a kőfáltól a kastélyig cipelt; már akkor is különös vonalmat éreztem iránta, bárha még a nevét sem tudtam.

Ebben az általános, nagy örömben senki sem gondolt a büszke Lénára és az anyjára, aki, miután a lánya ékszereit, értékes holmijait és a készpénzét magához kaparintotta, megszökött. Senki sem tudta, hogy hova, de nem is törődött vele senki.

Léna, mikor a leleplezés megtörtént, a park felé ment. Két nap múlva találták meg a patak partján, a sűrű bozót között a holttestét. Megmérgezte magát.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL;

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	" 1901. sz.*)	gyors "	8 " 24 "
Bécs	" 8711. sz.**)	vegyes "	8 " 29 "
Vinkovce	" 8702. sz.	személy "	9 " 49 "
Budapest	" 1905. sz.	" " d. e.	11 " 38 "
Uj-Domb.	" 1953. sz.***)	vegyes " d. u.	2 " — "
Brood	" 1906. sz.***)	személy " " "	4 " 20 "
Bécs	" 3701. sz.	" " " "	6 " 34 "
Brood	" 1908. sz.	" " este	8 " 18 "
Budapest	" 1909. sz.	" " éjjel	11 " 30 "
Mohács	" "	" " reggel	5 " 35 "
"	"	" " d. e.	9 " 49 "
"	"	" " d. u.	4 " 20 "
"	"	Tv. szsz. este	8 " 18 "

Minden alkalommal átszállás Villánynál.

Művészet, irodalom.

○ **Uriel Acosta.** Másodszor került színre az este Gutzkonnak ezen 5 felvonásos színműve és a helyi viszonyokhoz képest nem mondható, hogy egészen üres ház előtt, bár másutt annak neveznék azt; különösen a páholyok maradtak csaknem mind üresen. Judith szerepét tegnap Angyal Ilka játszotta Kovács Mariska helyett s az ő alakításában teljesen kiemelkednek e szerep hatásos jelenetei ott is, ahol Kovács Mariska játékában elhalványodtak. Méltó partnerei ők egymásnak Csikyvel s legnagyobb hatást természetesen ők érték el. A felvonások után több ízben meg kellett jelenniök

a felhangzó tapsokra. Általában a többi szereplők is jók voltak, de a rendezésre méltán rámondhatjuk, hogy igen hanyag volt, mert az nem járja, hogy holmi törött lábu pamlagot állítsanak a színpadra, különösen akkor, midőn éppen Benkő Jolánnak kell arra leülnie. A harmadik felvonás hatását csaknem egészen tönkretette az a roppanás, mely a sok viszonytagságon átment pamlagtól eredt és jelezte a szereplőknek, hogy csak egy moccanás és teljes komédia válik a tragédiából. Az ilyenektől meg lehetne kimélni a közönséget, de még inkább a színészt, kinek hiába minden iparkodása és tudása, ha a rendező figyelmetlensége miatt kacagni kezd a közönség a helyzet komikumán a leghatásosabb jelenet alatt. (Tsi)

○ **A Magy. Kir. Operaház** műsora január 3-tól január 9-ig. — Szerda. **Az alvajáró Babatündér.** Lindh, Gábos, Valent, Balogh, Arányi, Beck, Mihályi, Dalnoki. — Csütörtök. **Parasztbecsület. A piros cipő.** Vasquez, Ábrányiné, Valent, Barbieri, Balogh, Schmeidek, Larizza, Mihályi, Smeraldi, Carbone, Pini. — Péntek. Budán: **Az ezred leánya.** Ábrányiné, Valent, Kiss, Hegedűs, Ney B., Dalnoki. — Szombat. **Lammermoori Lucia.** Lindh, Berts, Várady, Larizza, Dalnoki, Ney D., Kertész. — Vasárnap. **Tannhäuser.** Diósyné, Rotter, Gábos, Ney D., Takáts. Kiss Kornai, Perotti, Kertész, Várady. Ezen előadások bármelyikére előre lehet jegyet rendelni Rózsa Gyulánál, a Magyar K. Operaház pénztárnokánál, a hely árának levélben, utalvánnyal, vagy sürgönyileg való beküldése mellett a következő rendes elővételi helyáron: Páholy. Földsz. és I. em. 13 frt. II. emel. 2—5. sz. 9 frt.

II. emeleti 11. sz. 11 frt. Támlásszék. I—III. sorban 4 frt 30 kr. IV—K. sorban 3 frt 30 kr. XI—XVI. sorban 2 frt 30 kr. XVII—XIX sorban 1 frt 80 kr. II. em. körszék. Az I. sorban 2 frt 30 kr. A II. sorban 1 frt 80 kr. A III. sorban 1 frt 30 kr. III. emeleti erkély- és zártzék. Erkélysz. I. sorban 1 frt 70 kr. Erkélysz. II—V. sorban 1 frt 20 kr. Erkélysz. VI—IX. 1 frt. Zártz. I. sorb. 90 kr. Zártz. II. sorban 70 kr. Zártz. III—IV. sorban 50 kr. A jegyek átvehetőek a hajósutcai nappali pénztárnál az előadás napján 10 órától 1-ig és 3-tól 5-ig, az előző napon pedig 10 órától 1-ig. Darabváltás esetén a jegy érvényessége megmarad, de kívánatra a pénztár a beküldött összeget visszafizeti.

○ **„Tanulók Lapja“** címen 1893. dec. végén egy szerény ifjúsági lap indult meg, a mely szakítva az előbbi ifjúsági lapok sablonos irányával, főleg a tanulók iskolai szükségletét tartotta szem előtt. Dr. Rupp Kornél gimnáziumi professzor ebben irodalomtörténeti értekezéseket, poetikai fejtegetéseket, földrajzi, történelmi, természetrajzi közleményeket adott. Ezt a hetenként 16 oldal terjedelemben megjelenő ifjúsági lapot most, mikor ötödik évfolyamába lép, a Franklin-Társulat vette át, s úgy kiállítás, mint tartalom tekintetében magasabb, irodalmi színvonalra igyekszik emelni. A valóban kitünő ifjúsági lapot ajánljuk a szülők figyelmébe. Előfizetési ára negyedévre 1 frt 20 kr. Mutatványszámot a kiadóhivatal (Budapest, VI. Egyetem-utca 4. sz.) bárkinek szívesen küld.

○ **Egy új szállítási szaklap.** Legközelebb vettük a fővárosunkban megjelenő »Eisenbahn Tarif und Verkehrs Anzeiger« első

Az áldott szívü Madge és az öreg Meadows Georg siratták csak meg a szomorú véget ért leányt.

Bronson Stanci az ablak elé ültette Madget, aki most pompás változáson ment keresztül. Felöltöztette a fehér selyem ruhába, amely bibor színű rózsákkal volt ékesítve. Nem győzte eléggé csodálni Madge szépségét, melyet a nagyszerű öltözék még inkább kiemelt,

— Ilyen szépséges tündér még a mesékben sincsen, mint amilyen te vagy most kedves Madge.

— Ne hizelegj!

— Csöppet sem. Nézd meg csak magad a tükörben? Diadalmasan vezette a kedves leány a szerénykedő Madget a tükör elé, aki alig ismert magára.

— No igaz, hogy neked nincsenek gyémántos ékszereid, — éppen úgy mint nekem — hogy azokkal fölékesithessed magad. No de ki gondol a ragyogó ékszerekre, mikor a te kedves arcod megpillantja, vagy a gyémántoknál is ragyogóbb szemeidbe tekint? Duncant irigyelni fogja mindenki.

— De Stanci, most igazán kérlek, hogy ne dicsérj föl anyira — szólt Madge — hiszen irigységet költesz föl bennem.

Néhány pillanat multán, mikor megjelent az elfogadó teremben, a vendégek között a bámulat és elragadtatás moraja zúgott végig.

Duncan a karját nyújtotta neki s úgy vezette a vendégek közé. Stanton Miles pedig folyton ott forgolódott a rég elvesztettnek hitt leánykája közelében. Az arcán a megelégedés és a boldogság sugárzott.

Még talán sohasem élt a földön olyan boldog pár, mint amilyen lett Duncan és piruló ifju neje.

A kastély ajtaja előtt ember ember hátán tolongott, hogy láthassa őket.

Futó tüzként terjedt el a nép száján a rég elvesztettnek hitt örökös nő regénye, a ki annyi viszontagság s hanyattatás után jutott vissza most a boldogság karjaiba.

Vidám éljenzések hangja töltötte be a levegőt, a kastély körül görög-tüzek égtek, a templomban pedig megkondultak a harangok, hogy tudassák a vidékkel a Stanton-kastély lakóinak végtelen boldogságát.

Egész éjjel folyt a kastély termeiben az örömműnnp. Vidám zene mellett lejtett a táncoló párok forgatagja.

Lenne a kastély udvarán a nép mulatott, s fel-fel hangzott az erkélyre az egyszerű emberek szívből jövő kívánsága, hogy az isten áldása kísérje a kis Meadows Madge lépteit, aki a Stanton-birtok jog és vér szerinti örökös nője.

számát, melynek dus tartalma minden szállítási érdekeltnek, kereskedőnek, iparosnak, feltétebb érdekes irányadóul ajánlható az összes szállítási ügyekben. A lap tartalmából különösen említésre méltónak találjuk a díjkezdvezmények rendes közlését a helyi és kötelekforgalomban a díjtételügyek alapos ismeretét, a magyar bíróságok elvi határozatait szállítási ügyekben, tárházak és vámügyek a külföldi pénznemek hivatalos jegyzéseit és az általános közlekedési ügyek szakszerű elemzését és vitatását. A lap szerkesztése Weisz-mayer Bruno ismert szakférfiu kezeiben van. Miután ezen lap előfizetőinek díjtételekkel, rovatolási, irányítási és minden egyéb szállítási ügyekben díjtalanul felvilágosítással szolgál, azt habozás nélkül b. olvasóink figyelmébe ajánljuk.

A PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ

műsora:

Szerdán, január 5-én »*Utolsó szerelem*« vig-játék.

Csütörtökön, január 6-án »*Kukta kisasszony*« operette.

Pénteken, január 7-én ugyanaz.

Szombaton, január 8-án »*Coullisset ur*« vig-játék.

Törvénykezés.

§ **Tanácsbeosztás a királyi törvény-széknél.** A pécsi kir. törvényszéknél a folyó évre a tanácsbeosztások a következők:

I. — *Polgári felelőztési tanács.* Heti 4 ülés. Hétfő: (szóbeli tárgyalás) elnök *Saághy Vince*, bírák *Dobi Imre dr.* és *Farkas Sándor*. Kedd: (nyilvános előadás és felülvizsgálat) elnök *Sável Kálmán*, bírák *Dobi Imre* és *Geiger Dezső*. Szerda: (szóbeli tárgyalás) elnök *Saághy Vince*, bírák *Geiger Dezső* és *Farkas Sándor*. Csütörtök: (szóbeli tárgyalás) elnök *Sável Kálmán*, bírák *Dobi Imre* és *Geiger Dezső*.

II. — *Polgári tanács.* Hetenkint 2 ülés. Kedden: elnök *Hardi Sándor*, bírák *Peitler Imre* és *Porges Miksa dr.* Pénteken: elnök *Sável Kálmán*, bírák *Jobszt Béla dr.*, *Bogyay Pongrác* és *Vodicska Ferenc*.

III. — *Váltó és kereskedelmi tanács.* Heti két ülés. Kedden: elnök *Porges Miksa*, előadó *Hardi Sándor*. Pénteken: elnök *Sável Kálmán*, előadó *Hardi Sándor*. Szavazók a sor szerinti kereskedelmi ülnökök; január, május és szeptemberben *Kindl József*; február, június és októberben *Szeifritz Antal*; március, július és novemberben *Ullmann Károly*; április, augusztus és decemberben *Krausz Mór*.

IV. — *Büntető tanács.* Végtárgyalások hétfőn, szerdán és pénteken. Elnök: *Varga Nagy István*; előadók *Göbel Gyula*, *Koszér János* és *Bajnovits Ármin*. Felelőztési tanács vétségi és kihágási ügyekben szombaton; elnök *Varga Nagy István*, szavazóbírák *Göbel Gyula* és *Koszér János*.

V. — *Sajtóügyi tanács.* Elnök: *Sável Kálmán*; bírák *Varga Nagy István* és *Hardi Sándor*.

VI. — *Fegyelmi tanács.* Elnök: *Sável Kálmán*. Előadók: *Hardi Sándor* és *Koszér János*. Póttagok: *Saághy Vince* és *Keresé Miklós*.

VII. — *Közjegyzői fegyelmi tanács.* Elnök: *Sável Kálmán*. Előadók: *Göbel Gyula* és *Lukrits István*. Póttagok: *Bogyay Pongrác* és *Geiger Dezső*. Szavazók: *Plihál Ferenc*, *Blum Béla dr.*, *Visy Lajos* és *Külley Zoltán dr.*, kir. közjegyzők.

Közgazdaság.

□ **A szénkénegszükséglet fedezése.** A földmívelésügyi m. kir. miniszter Pécs város tanácsához a következő leiratot küldte: A szénkénegszükséglet fedezése körül szerzett tapasztalataim arról győztek meg, hogy a szőlőbirtokosok a szőlők gyéritésére szükséges szénkéneget az illető raktárnál rendesen abban az időpontban rendelik meg, a mikor a szénkéneget nyomban fel is akarják használni. Ennek következtetésül a szénkénegetraktárak is szénkénegszükségleteiket szintén csak közvetlenül az illető szénkénegszükséglet idején jelentik be. Így aztán az a helyzet áll elő, hogy oly nagy szénkénegszükségről kell az utolsó pillanatban gondoskodni, a melyre előre számítani vagy következtetni nem lehetett. Ez egyrészt tetemesen drágítja a beszerzést, másrészt a raktáraknak a kellő időben szénkéneggel való ellátását vagy nagyon késlelteti, vagy az illető szénkénegszükséglet idejére egészen lehetetlenné teszi. — Hogy ennek jövőre eleje vételessé s abban a helyzetben legyenek, hogy a szénkénegszükséglet idejére szükséges szénkénegszükségről kellő időben tájékozást szereztvén, a szénkéneget beszerzését az illető szénkénegszükséglet idejére biztosíthassam, ezennel kijelentem, hogy ezentul csak az a szőlőbirtokos számíthat szénkéneget megrendelésének teljesítésére, a ki: 1.) *tavaszi szükségletét ez alkalommal* kivételesen 1898. évi január hó 1-ig, jövőre pedig legkésőbb a tavaszi gyéritési időszakot megelőző év december hó 1-ig; 2.) *őszi szükségletét* legkésőbb ugyanazon év május hó 1-ig annál a raktárnál, a melyből a szénkéneget átvenni kívánja, előjegyezteti. — Felhivom ennél fogva, hogy ezen rendelkezést kellő módon, a szükséghez képest az ottani hírlapok útján, hozza a szőlőbirtokosság tudomására. — A szőlőbirtokosok által ekként bejelentett szénkénegszükségletet a tavaszi szükségletet illetőleg ez alkalommal kivételesen 1898. január 5-ig, a jövőben pedig a tavaszi gyéritési időszakot megelőző év december 5-ig, az őszi szükségletet ugyanazon év május hó 5-ig nálam jelentse be. — Kelt Budpesten, 1898. December hó 11-én Darányi s. k.

□ **Ménkiosztás.** A nagyatádi méntelepi állomáson az állami méntelepeken elhelyezett ménék február 9-én fognak kiosztatni.

□ **Állatjárványok.** Megyénkben az állatjárványok állása a következő: veszetség Mohácson és Ózdon 1—1 udvarban uralkodik, sertésorbánc Vaiszlón 1 udvarban és sertésvesz Dencsháza, Hidvég, Ipacsa, Maty és Terehegy köz-égekben konstatáltatott. Somogy-megyében veszetség 1 községben 2 udvarban sertésorbánc 1 községben 1 udvarban és sertésvesz 23 községben uralkodik. Tolnamegyében lépfene 1 községben 1 udvarban, veszetség 3 községben 4 udvarban, ragadós száj és körömfajás 1 községben 2 udvarban, hólyagos

kiütés 1 községben 1 udvarban, sertésorbánc 1 községben 1 udvarban és sertésvesz 18 községben konstatáltatott. Pécsen bõrfereg 1 udvarban uralkodik.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január hó 4-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén véget ért a provizorium-javaslat általános tárgyalása. Ez volt az ülés első szenzációja. A második pedig az, hogy *Kossuth* Ferenc bejelentette, hogy májusban ismét újra kezdik a harcot a kormány ellen, ha az nem jár el a törvény szerint. Általában zajos, heves volt az ülés; az ellenzék az erkölcsi győzelem tudatában ünnepelte szónokait, a kormánypart pedig elkeseredetten hallgatott. Csak *Tisza* Pista eresztett meg egy közbekiáltást, a miből párbaj is lesz.

Boda Vilmos volt az első szónok, a ki *Enyedy* Lukácssal polemizált. Utóbbinak régi és újabb beszédeit összehasonlítva, reméli, hogy a politikai térképen májusban rajta lesz az önálló vámterület.

A szélsőbalon nagy tetszés követte a szónok beszédét, a ki után *Ivánka* Oszkár beszélt s kifejtette, hogy *Apponyi* álláspontján van.

Sturmann György hiszi, hogy *Bánffy* azért mondta ujévi beszédét, hogy minden függetlenségi képviselőt tiltakozásra provokáljon. Ő is felszólal tehát és tiltakozik *Bánffy* gyanúsításai ellen. Majd a »*Neue Freie Presse*«-ből ráolvassa *Bánffy*ra, hogy az osztrák érdekeket szolgálja. Pártolja a szóló *Kossuth* Ferenc javaslatát.

Szilágyi Dezső elnök erre általános szenzációra kijelenti, hogy több szónok nem lévén feljegyezve a törvényjavaslat általános tárgyalásához, a vitát bezárja.

Kossuth Ferenc feszült figyelem közt tartja meg záróbeszédét. Kijelenti, hogy elhatározta, miszerint a harcot tovább nem folytatják.

E szavait nagy mozgás kísérvén, folytatja, hogy senki se vegye ezt meghátrálásnak, mert a függetlenségi párt elérte célját. Bebizonyította, hogy a kormány kész a 67-diki kiegyezés megsértésével alkotmányellenesen kormányozni. Bebizonyították a nemzet előtt, hogy a kormány nem érdemli meg a bizalmat. Most nem folytatják tovább a harcot; bevárják májust, de akkor újra találkozhatnak.

Zajos tetszést aratott a szélsőbalon *Kossuth* Ferenc beszédének ez a része s az is, mikor hivatkozott arra, hogy a függetlenségi párt önfeláldozást követ el, de megteszi ezt a haza érdekében, mert harminc év óta a hazafiság vezet küzdelmeiben. Végül ajánlja határozati javaslatát elfogadásra.

Szavazásra kerülven a dolog, a többség elvetette a határozati javaslatokat és megszüntette a provizorium-törvényt. Szavazás után szünet volt.

Polónyi Géza szünet után egy óra hosszant tartó beszédében ráolvasta *Bánffy*ra törvénytelenégeit. Szemére hányt bujkálását, mely meghiusította *Szilágyi* béketárgyalásait. Isten és emberek előtt *Bánffy* a felelős, hogy a javaslatból január elsejére nem lett törvény.

Ülés végén *Bánffy* Dezső szólalt fel s eme felszólalásával botrányt provokált. Azt mondta, hogy ő az ország érdekében a koro-

nával együtt érezve védi és terjeszti az ország érdekeit. A függetlenségek azonban mindig a korona ellenében akarják kicsikarni az ország érdekeit.

Viharos ellentmondások szakították meg beszédét, a mire nyomban megvolt a felelet.

Győry Elek ugyanis zajos tetszés között elítélőleg utasította vissza Bánffy rágalmozó szavait, melyek közt a király iránt is tiszteletlenül nyilatkozott.

Bánffy Dezső felelni akart, de az »Eláll!«, »Le vele!« és »Zsandár!« kiáltások között alig birt szóhoz jutni. Végre mentegette magát s ülés végén beterjesztette az osztrák kormánnyal kötött egyezményről szóló iratokat a javaslat részletes tárgyalásához.

TÁVIRATOK.

— **Politikai párbajok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén Kossuth Ferenc beszéde alatt Tisza István közbekiáltott, mire Olay Lajos indulatosan felelt. Tisza István erre provokáltatta Olayt, aki Kubik Bélát és Komjáthy Bélát nevezte meg segédeül. Hir szerint békés lesz az elintézés. — A tegnapi ülésből kifolyólag Gajári Udön és Rakovszky István párbajt vívnak. Segédek Gajári részéről Tisza István és Dániel Gábor; Rakovszky részéről Bolgár Kálmán és Szentiványi Árpád. Délután a segédek kardpárbajban állapodtak meg, amely ma este hat órákor súlyos feltételek mellett lesz.

— **Száz ember halála.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az amerikai Canzas államban egy ház leszakadt. Száz ember a romok között lelte halálát.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

8925. sz.
 tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A dárдай kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság közhirre teszi, hogy Hoffmann József budapesti bej. kereskedő cég végrehajtónak Fein Lipót csuzai lakos végrehajtást szenvedett ellen 137 frt tőke és járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárдай kir. bíróság területén lévő Sáros községben, a 156 sz. tjkvben felvett (136, 137) hrsz. 49. házszámú ingatlanra 641 frt kikiáltási árban, a sárosi 166. sz. tjkvben foglalt 418. hrsz. ingatlanra egészben tehát az 1881: 60. t. cz. 156. §. a pontja értelmében Gavrics Simon 1/4 részbeli, Fein Betti 1/4 részbeli illetményére is 14 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi január hó 29-ik napján d. e. 10 órákor Sáros községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 64 frt 10 kr. és 1 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. bíróság mint tlkvi hatóságánál 1897. évi okt. hó 18. napján.

Maurer Frigyes
 kir. aljárásbíró.

19545. sz.
 tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhirre teszi, hogy özv. Döry Istvánné végrehajtónak, Pap Károly és kk. Ós Ferenc végrehajtást szenvedők ellen 150 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a Szt.-Lőrinczi kir. járásbíró területén levő, Boda község határaitban fekvő, a bodai 81. sz. betétben foglalt + 216. hrsz. kertre 55 frt becsértékben, azonban Pap Károlyt illető részre csak az esetben, ha október hó 28-ik napjára kitűzve volt árverés nem tartatott volna meg, továbbá a bodai 84. sz. betétben + 215. hrsz. 54. sorsz. házra és udvartérre 160 frt becsárban, a bodai 82. sz. betétben foglalt 962. hrsz. szőlőre 26 frt és 1011/2. hrsz. szőlőre 114 frt becsárban és a bodai 83. sz. betétben 1645. hrsz. szőlőre 434 frt becsárban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi márczius hó 8. napján d. e. 9 órákor Boda község bíróságán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis minden egyes birtoktest után külön készpénzben, vagy az 1881: évi november hó 1-én 3333. szám a. kelt I. M. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1897. évi november hó 21-ik napján. A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrác
 kir. törvényszéki bíró.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek fel.

<p>az fizessen elő az</p> <p>ORSZÁGOS HIRLAP</p> <p>színi újságra, mely Budapesten jelenik meg, naponta 16-32 oldal terjedelemben és melynek főszerkesztője</p> <p>MIKSZÁTH KÁLMÁN.</p> <p>Előfizetési ára:</p> <p>Egy hóra 1 frt 20 kr. Negyedévre 3 frt 50 kr.</p> <p>Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 65. szám.</p>	<p>ki ki</p> <p>komoly és előkelő hangu lapot akar járattatni,</p>
	<p>ki ki</p> <p>az okos nemzeti politika hívének vallja magát,</p>
	<p>ki ki</p> <p>szereti az újságot is a szép stílust és jó ízlést,</p>
	<p>ki ki</p> <p>a szépirodalomnak java termékeit akarja olvasni,</p>
	<p>ki ki</p> <p>a humor és szellem termékeiben akar néha gyönyörködni,</p>
	<p>ki ki</p> <p>mindentől jól és mindig korán akar értesülve lenni,</p>
	<p>ki ki</p> <p>nem barátságos frázisoknak, de az érett és komoly politikai cikkeknél,</p>
	<p>ki ki</p> <p>minden ízben modern újságot akar járattatni,</p>
	<p>ki ki</p> <p>óhajtja a szabadelvűség fokozatos fejlődését és a magyarság erősödését,</p>
	<p>ki ki</p> <p>nem barátságos személyi kultuszok és megyei a személyes támadásokat,</p>